

रोगी : हरि ओं, नमस्ते ।

वैद्यः : हरि ओं, आगच्छतु ।

रोगी : वैद्य महोदय, महती उदरवेदना अस्ति ।

वैद्यः : एवं वा, तर्हि, अत्र उपविशतु ।

वैद्यः : कुत्र, अत्र वा, अत्र वा (**poking
around the stomach**)

रोगी : आम् ।

वैद्यः : ज्वरः अस्ति वा, पश्यामि । (**feels for
temperature**)

वैद्यः : ज्वरः नास्ति, शिरोवेदना अस्ति वा ?

रोगी : नास्ति ।

वैद्यः : जिह्वां प्रसारयतु ।

रोगी : **extends tongue**

वैद्यः : **looks at tongue, looks at eyes**

वैद्यः : उपाहारं किं खादितवान् ?

रोगी : लड्डु खादनम् ।

वैद्यः : मध्याह्ने किं खादितवान् ?

रोगी : लड्डु खादनम् ।

वैद्यः : रात्रौ किं खादितवान् ?

रोगी : लड्डु खादनम् ।

वैद्यः : आम्, इदानीं ज्ञातम् । अद्य किमपि न
खादतु । **hands the patient a bottle of
water**

रोगी : एतत् औषधं वा ?

वैद्यः : जलम् एव औषधम् ।

रोगी : धन्यवादः ।

वितारकः (server): स्वागतं, किम् आवश्यकम्?

ग्राहकः (customer): किं, किम् अस्ति ?

वि : idly, dosa, vada, puri, upma, chpathi

ग्रा : idly उष्णम् अस्ति ?

वि : आं, idly द्वयम् आवश्यकम् ?

ग्रा : न, idly त्रयम् आवश्यकम् । उपसेचनम्
अपि आवश्यकम् ।

वि : अस्तु, स्वीकरोतु । अन्यत् किम्
आवश्यकम्?

ग्रा : पूरी-द्वयम् आवश्यकम् । आलुकस्य
व्यञ्जनम् अपि आवश्यकम् ।

वि : अस्तु, स्वीकरोतु । वडा अपि आवश्यकं वा ?

ग्रा : मास्तु, पर्याप्तम् ।

वि : coffee पानम् आवश्यकम् ?

ग्रा : न, क्षीरम् आवश्यकम् ।

वि : क्षम्यतां, क्षीरं नास्ति, चायम् आवश्यकम् ?

ग्रा : तत्रम् अस्ति ?

वि : आम् ।

ग्रा : तत्रे शर्करा आवश्यकी ।

वि : अस्तु, स्वीकरोतु ।

**(act as though writing a bill and
handing it over)**

ग्रा : किम् एतत्? न आवश्यकम् !